

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 15. Plantarum Monstra.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

Plantarum monstra.

Val. Max. Viuentium plura occurrunt vel ficta,
l. 1. c. 6. vel vera monstra; & in plantis quoque.
Plin. l. 18. Sic in Boëotia derosæ à locustis ficus ger-
Nat. hist. minauerunt. Sic Laodiceæ, adueniente
c. 18. Xerxe, platanus in oleam mutata est. Sic
 Neronis principatu arbores dicuntur se-
 dem mutauisse. Sic Trallibus, in eade Victo-
 riæ, palma viridis, sub Cæsaris statua, in-
 ter coagmenta lapidum iustæ magnitudi-
 nis enata est. P. Ælio, Cn. Cornelio Coss.
 quo anno superatus est Annibal, in arbo-
 ribus nata sunt frumenta. Et C. Lepidus,
 apud Plinium testis est, arbores locutas,
 ac oliua in totum ambusta reuixit. Quæ,
 si vera sunt, idem de his arboribus sentien-
 dum est, quod de quercu Dodoneæ Stygijs
Herodot. artibus loquace. *Prope Harlemium*, ait Ion-
l. 2. Ion- stonus, *Rhabarbarum Anno 1585. erutum,*
ston. in *humanam manum cum unguibus, & distin-*
admiran- *ctissimis digitorum lineamentis obtinens. Pi-*
dis c. 35. *Eturam Leide, apud D. Bodarcium vidimus.*
 Putantur quædam prodigiosa, quia insueta
 nobis, licet consueta nature. Ita sub impe-
 rio Prete Ioannis, ex arena quotidie pro-
 crescant arbusculæ quædam, vsque ad me-
 ridiem,

ridiem, postea ad occasum solis denuò re-
deunt in terram, ita vt non ampliùs ap-
pareant. *Atque hoc quotidie*, ait Monte-
uillanus. *Fructus, quos ferunt, nemo carpit*
metu fascinationis; qui sanè non imprudens
est: quamquã & flores quidam, vno dun-
taxat die perdurant; vt adeò & naturę hoc
possit esse opus. Redire autem in terram
eiuscemodi plantę videntur, dum aridę de-
cidunt, & in puluerem rediguntur, sicut
homo natus de muliere, breui viuens tempore,
qui quasi flos egreditur, & conteritur, & fugit
velut umbra. Quia omnis caro vt fœnum; &
omnis gloria eius, tamquam flos fœni: exaruit
fœnum, & flos eius decidit. Sagunti puer re-
uersus est in vterum matris, eo anno, quo
Saguntus ab Annibale deleta est, cur
plantę non possent æquè citò in gremium
matris suę reuerti? Sunt animalia quæ-
dam ephemera, cur non & terrę germina
possint esse talia? Sæpe aliquid naturę
monstrum putatur, quod aliunde est oriun-
dum. Megaris diu stetit Oleaster in foro,
quæ arbor fatalis habebatur excidio vrbis
premonitę oraculo, cum arbor arma pe-
perisset, quod succisę accidit, ocreis galeis-
que intus repertis; quia olim viri fortes il-
li sua

Monte-
uill. pag.
225.

Iob. 14. 1.
1. Petr. &
24.

Plin. l. 16.
cap. 39.

li sua affixerant arma, quæ cortice etas longa ambiente occultauerat. Ni prius ibi suspensa fuissent, numquam arbor illa arma peperisset. Ad eundem modum credibile est, imagines quasdam sacras arboribus appensas, corticibus inuolutas, & à tempestate atque imbribus seruatas, in pietatem posterorum, quorum tempore detectæ & inuentæ fuerunt, vt tanto emolumento, quanto studio colerentur.

§. XVI.

Animalia intra rupes monstruosè inuenta.

Neobrug.
cap. 2.

In bestijs, simili euentu, dissimili ortu, duo monstra reperta sunt, nostro tempore, cum enim in lapicidina quadam petra ingens ferramentis funderetur, apparuere duo canes, capacem sui, in eadem petra, concauitatem replentes, absque omni spiraculo. Videbantur ex leporariorum genere; sed truces vultu, quasi ex Cerberi profapia; odore graues, quasi ex Auerno; pilorum expertes. Et vnus quidem citò defecit; alterum stupendæ edacitatis Henricus Wintoniensis Episcopus, multis diebus in delicijs habuit. Refertur ibidem ab eodem authore, de bufone, ad eundem modum,